V

Да напиша и печатамъ нѣщо за по-сгодно и по широко употребение на читающата публика.

Хубави мисли достойни да се спасятъ отъ пропастъ и забравяние.

Въ тези незначителни писма азъ съмь намѣрилъ значителенъ материалъ.

Цѣлъ съмъ цѣлъ свѣтъ мисли и свѣдения; свѣтъ чистъ, топълъ и свѣжливъ, въ който радо се бави, отморява и си почива духътъ, уморенъ отъ ежедневни дребни борби.

На човѣка нѣкакъ му хубаво става и приятно му е, кога чете онѣзи ситни редовце, написани съ дребни словца, и просочени (отъ сокъ) проникнати съ топлината на приятелска любовь, юношеска искренность, буйна и свѣжа енергия и здрави мисли.

Пренасямъ се въ мисли во онова врѣме и во онѣзи мѣста когато съмь се училъ и скиталъ въ Търново, Трѣвна и Свищовъ ~~[illegible]~~ и когато съмь учителствувалъ Долня махала (Търново), Килифарево, Церова Кория, Бѣла, Свищево, Ловечъ, Плевенъ, Враца, Берковица, Елена, дѣ ученье [illegible] пакъ Търново приготвяние за практическа работа Трѣвна, Плевенъ, Враца пакъ като главни съвѣтникъ, Цариградъ, като учитель и сътрудникъ на цариградски вѣстници ~~преводачъ~~ Ески Джумая, Варна като учитель Търново, Цариградъ, като преводчикъ на свещенното писание и журналистъ, Гайда, Македония, Звънчатий глумецъ, Шутошъ осѫденъ, затворъ сътрудникъ на Турция, Право, День Ески Загра като учитель, + Търново като предс. град. съвѣтъ ~~[illegible]~~ злочестина + приименно ~~[illegible]~~, ~~военно~~ при щаба въ войската, въ Едрене въ Совѣта въ Казанлъкъ и Сливенъ чиновникъ особнихъ поручений, Търново депутатъ, председатель на губерский съвѣтъ, София цѣлокупна България, предс. губернский съвѣтъ. Председ. на народното събрание, библиотекарь, министръ просвѣщения, вѫтрешнитѣ дѣла, падение, ~~затворение~~ заточение. — ~~търпъ ученье, приготвяние за практическа работа, пр~~

И слѣдъ всичко това смъртъ, и край на всички надежди, полети, стремления.

Животъ пъленъ съ борба и работа.

Отъ една страна приятно а отъ друга досадно тъжно да чете човѣкъ тази история на единъ прерано угасналъ животъ и талантъ.

бѣше човѣкъ отъ рѣдко родни мисли и много зрѣлъ плодъ на неговото зрѣло сѫдение

Старалъ съмь се да събера .... и да ги представя на читателитѣ за употребление и назидание.

Съ това е покваренъ хронологически редъ а е постигнато нѣщо по-важно.

Въ такъвъ редъ по-сгодно може да се оценява личностьта, по мислитѣ могатъ да бѫдатъ по достъпни на читателитѣ, а то е споредъ насъ и по-важно — особенно внимание е обърнато на това което има общъ интересъ, а не частни работи, освѣнъ онѣзи които сѫ твърдѣ характеристични за самата негова личность.

Всички този драгоцѣнъ материалъ.

За читателитѣ било би най-полезно ако.... Но само това ли е което направи да бѫде полезно за читат.

Книжни работи има които сѫ твърдѣ полезни за читателитѣ (народа), понеже писателитѣ при всичката си добра воля не могатъ да имъ послужатъ както искатъ и да го направятъ полезното.

Най-корисно е за читателитѣ и за народа да не сѫ ударени въ България букви на печатъ, съ онѣзи тиранически закони, а нейде да има единъ звание и единъ покупвателенъ му да има нѣколко независими органи.

За читателитѣ било би най-полезно въ София при Витоша да имаше нѣкакъвъ цензоръ и да си не вади очитѣ да преглежда чуждитѣ книги и да пробира за да пропуща въ България онова само което той намѣри за добро

Много има което да е полезно за читателитѣ, но

Този който пише нищо не пише трѣбва да се извърта не толкова на онова което е корисно колкото на много по други работи, и първо на цензоритѣ на полицията, на сѫдъ и прч. и прч.

Затова принуденъ да земамъ въ прѣдъ всички тѣзи работи азъ не мога да изнеса предъ читателитѣ сега освѣнъ онова което е най-незначително